

СТРАДАЊЕ ПОРОДИЦЕ ВИДА ЧУПИЋА ИЗ СЕЛА ТРНОВАЦ

Данило Карапетровић

In memoriam

УДК 929.5:343.819.5

COBISS.RS-ID 141273601

DOI 10.7251/TOP2410231K

Тринаестог фебруара 1942. године у село Доња Јурковица дошао је један вод партизана са командиром Миланом Качавендом да се одморе од борбе. Смјестили су се у двориште Јована Карапетровића, који је одведен у заробљеништво у Њемачку, док је код куће била његова супруга Марта са петоро дјеце и свекрвом Станом. Међу партизанима био је и Мартин брат Раде Чупић. У том тренутку стигла је вијест из села Трновца да је Црна легија побила цијелу породицу Вида Чупића која је и породица Марте и Раде Чупића. Убијен је домаћин Вид, снаха Ружа и дјеца Драгоја, Илија и Савка. Раде је са једним одјељењем бораца и командиром одмах отишао да провјери ту вијест. Када су ушли у кућу Вида Чупића, командир Качавенда прекорачио је преко прага и стао у крв побијених. Једна је дјевојка стајала уза зид, а била је мртва. У несвијести са мртвим дјететом у наручју, лежала је у локви крви мајка Миља, са једним избијеним оком. Недалеко од куће сахрањени су сви, онако без ичега, у једну гробницу. Рањена жена, Видова Миља, добила је прву помоћ и склоњена је на сигурно мјесто.

Ова кућа и данас стоји и свједочи о једној породичној трагедији, пред њом потомак и унук Илија - Ицо Чупић.

Жена Раде Чупића, Вида, са двоје дјеце - Мартом од 8 година и Илијом од 4 године - одведена је у логор Јасеновац. Остало је само једно женско дијете од 6 година, Душанка, коју су крили и чували тетка Марта, сестра Радина, и тетка Сава, мајчина сестра. Код ње су остала и дјеца Милоша Слијепчевића, брата од тетке њеног мужа. На поласку је само рекао: «Снашо Марта, припази ми дјецу,

зову ме нешто у општину Турјак». Никада се више није вратио. Дјеца су једно вријеме била код ње, док се нису снашла.

Мартина сестра, Анђа Спасојевић из Горње Јурковице, одведена је у логор Стара Градишка са најстаријим сином Николом и његовом женом Драгињом, те сином Војиславом од десет година. Никола је упућен на присилни рад у Њемачку, а Драгињу су усташе убиле пред очима сина Војислава. Кћи Душанка од десет година остала је код тетке Марте и тако преживјела рат.

Марта Карапетровић и Ружа Трифуновић укључене су у рад Народноослободилачког покрета и биле су задужене за скупљање одјеће, обуће и хране за борце. Њихова активност је била од великог значаја. Када су борци долазили у село, обезбјеђивали су им храну и спавање. Мартин муж Јован и најстарији син Милош, који је имао 17 година, те кћи Стојанка која је имала осам година заробљени су за вријеме Козарске офанзиве на петнаестом километру од Градишке и спроведени у логор Стара Градишка 11. јула 1942. године. Једно вријеме су провели у логору, а затим су муж Јован и син Милош депортовани на присилни рад у Њемачку, а кћи Стојанка у дјечији логор Сисак. Из логора Сисак узеле су је двије старије жене и код њих је била све до краја рата, када је из заробљеништва дошао отац Јован, отишао по њу и довео је кући.

* * *

The author of the text provides information about the suffering in the village of Trnovac, which is a significant contribution to researching the Ustasha crime of genocide in the Independent State of Croatia.